

8.2.2017

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 105. cikkének (4) bekezdése alapján

a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pozíciólimitek árualapú származtatott termékekre való alkalmazását meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. december 1-i (EU) .../... felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2016)4362)
(2016/3017(DEA))

Fabio De Masi, Rina Ronja Kari, Marisa Matias, Paloma López Bermejo, Merja Kyllönen, Sabine Lösing, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalására irányuló indítvány a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pozíciólimitek árualapú származtatott termékekre való alkalmazását meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. december 1-i (EU) .../... felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2016)4362) (2016/3017(DEA))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pozíciólimitek árualapú származtatott termékekre való alkalmazását meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. december 1-i (EU) .../... felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2016)4362),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
  - tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre és különösen annak 57. cikke (3) és (12) bekezdésére¹,
  - tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² 13. cikkére,
  - tekintettel az Európai Értékpapír-piaci Hatóság által 2015. szeptember 28-án kiadott szabályozástechnikai standardtervezetekre,
  - tekintettel az előadója, valamint Gazdasági és Monetáris Bizottságának elnöke által 2015. november 27-én Hill biztosnak küldött levélre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (4) bekezdése,
- A. mivel a pénzügyi piacok a 2007–2008-as pénzügyi válságot megelőző deregulációja jelentős mértékben hozzájárult a valamennyi típusú pénzügyi eszközzel – többek között az árualapú származtatott ügyletekkel – való spekulációhoz;
- B. mivel egyértelmű összefüggés áll fenn az áruk pénzügyi bevonása és az árutőzsdei árak között, különösen az élelmiszerek esetében; mivel a pénzügyi szereplők hajlamosak arra, hogy az árutőzsdei árakat elmozdítsák a piaci tényezők által indokolt szintekről, ami károsan hat mind a termelőkre, mind a fogyasztókra, és különösen a legszegényebb rétegekre nézve;
- C. mivel a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (MiFID

---

¹ HL L 173., 2014.6.12., 349. o.

² HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- II) a pozíciólimitek új, összehangolt rendszerét vezeti be az árualapú származtatott ügyletekre annak érdekében, hogy csökkenjen az árualapú származtatott ügyletekkel való túlzott spekuláció;
- D. mivel a 2014/65/EU irányelv 57. cikke előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy az illetékes hatóságok pozíciólimiteket állapítsanak meg és alkalmazzanak az egy adott személy által bármely időpontban a kereskedési helyszíneken és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli (OTC) szerződésekben forgalmazott árualapú származtatott ügyletekre tartható pozíció nagyságára vonatkozóan annak érdekében, hogy meg lehessen előzni a piaci visszaéléseket, és meg lehessen teremteni a rendezett árazás és kiegyenlítés feltételeit, ideértve a piactorzító pozíciók megelőzését is;
- E. mivel a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének (3) bekezdése felhatalmazza az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (ESMA), hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, és a Bizottságot ruházza fel azzal a jogkörrel, hogy kidolgozza ezeket a standardtervezeteket azon számítás módszertanának meghatározása érdekében, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell a havi azonnali pozíciólimitek és az egyéb, természetben és készpénzben kiegyenlített, árualapú származtatott termékekre vonatkozó, az érintett származtatott termék jellemzőin alapuló havi pozíciólimitek megállapítására;
- F. mivel az ESMA az idevonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetet (RTS 21.) 2015. szeptember 28-án adta ki;
- G. mivel e szabályozástechnikai standardtervezet célja, hogy az illetékes nemzeti hatóságok számára módszert biztosítson a pozíciólimitek kiszámítása vonatkozólag azzal a céllal, hogy a kereskedési helyszíneken és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli (OTC) szerződésekben forgalmazott származtatott ügyletekre tartható pozíció nagyságára vonatkozóan összehangolt rendszert alakítson ki;
- H. mivel az Európai Parlament MiFID II-tárgyalócsoportja mind írásban, mind szóban komoly aggodalmát fejezte ki az ESMA javaslata kapcsán a Gazdasági és Monetáris Bizottság (ECON bizottság) előtt;
- I. mivel e kritikák némelyikére válaszul a Bizottság bizonyos módosításokkal 2016. december 1-jén elfogadta az ESMA által 2015. szeptember 28-án javasolt szabályozástechnikai standardtervezeteket;
- J. mivel a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 57. cikkének (3) bekezdése azt írja elő az ESMA számára, hogy a szabályozástechnikai standardtervezetk kidolgozása során figyelembe kell vennie a releváns piacokon tapasztalható volatilitást, ideértve a behelyettesítő származtatott ügyleteket és azok alapjául szolgáló áru piacokat is;
- K. mivel a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardtervezetek értelmében az illetékes hatóságok számára még mindig nem kötelező, hogy a limitek csökkentésekor figyelembe vegyék a volatilitást, amelyet csak akkor kell figyelembe venniük, ha túlzottan volatilis helyzet lép fel; mivel a „túlzott volatilitás” fogalmának meghatározása nem egyértelmű;

- L. mivel a Bizottság az ESMA korábbi javaslatához képest lejjebb vitte a pozíciók alaplimitjét, ám csak néhány igen korlátozott számú, élelmiszerekkel kapcsolatos ügylet esetén, és csak az ügyleti (spot) hónapra;
- M. mivel az illetékes nemzeti hatóság továbbra is saját belátása szerint alakítja az alaplimitet 2,5% és 35% között; mivel a származtatott ügyletek többi hónapja nincs szabályozva;
- N. mivel a nem ügyleti hónapok pozíciólimitjei még mindig a keresleten, és nem a rendelkezésre álló kínálaton alapulnak, ahogyan pedig azt az Európai Parlament kérte annak biztosítása érdekében, hogy a piaci árak jobban összhangban legyenek az alapul szolgáló árukkal;
- O. mivel a legérzékenyebb és a magas likviditású élelmiszerügyletek esetében a 20%-os alapérték nem felel meg a 2014/65/EU irányelvben meghatározott, a piaci visszaélések megelőzésére és a rendezett árazási és kiegyenlítési rendszerek kialakításának támogatására irányuló célkitűzéssel;
- P. mivel a fent említettek jelzik, hogy az illetékes hatóságok mérlegelési jogköre továbbra is igen széles marad, ami potenciálisan veszélybe sodorja a pozíciólimitek kapcsán a MiFID II. 1. szintjén elfogadott teljes rendszert;
1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet nem léphet hatályba;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be új, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely tekintettel van a fenti aggályokra, és mindenekelőtt figyelembe veszi a következő ajánlásokat:
    - a) a legérzékenyebb és magas likviditású élelmiszerügyletek esetén a pozíciók alaplimitjének maximalizálása 15%-ban,
    - b) a csökkentett limit alá tartozó ügyletek körének bővítése, hogy ide tartozzanak legalább az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek árára közvetett hatással lévő áruk,
    - c) a volatilitás fogalmának újbóli meghatározása, hogy az kötelező paraméter legyen a pozíciólimitek meghatározásához használt módszerekben;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.